

JULIUS

Glenn Bech

¹ Julius, hed min største forelskelse
på efterskolen
gjaldt nogle andre spilleregler, han & jeg fik lov
at gå hånd i hånd
⁵ man smilte overbærende, kaldte os ”parret”
”efterskolens par”
for mig var der imidlertid ikke tale om uskyld
om aftenen, når de fleste sludrede i opholdsarealerne eller øvede sig i
bukkespring
¹⁰ fandt jeg på at gemme mig i herrebruseren
bag hækken nede for enden af alléen, ved bænken, helt ude på vejen
eller jeg lå på mit værelse og knugede en pude, afventende Julius
sometider kiggede han forbi
eftersom min rumbo havde travlt med pigerne
¹⁵ udgjorde vores tomme senge stillet sammen de perfekte rammer
men snarere end at glo film
bad Julius mig rode ham i håret, hans fedtede, brune, krøllede, syrligt
langtidsdunstende
smilehuller og glimt i øjet havde han også
²⁰ Julius valsede omkring på tåspidserne, prikkede én i siden, susede af
sted
klukleende
ham var vi mange der gerne ville omgås
vi gik på idrætsefterskole
²⁵ der var de populære, fodboldmenneskene, de livsduelige, taktfaste,
energiske
lærernes favoritmix, komfortable iført tætsiddende opvisningsdragter
egne kroppe
og så var der os andre, pukkelryggede, kvabsede, mumlende,
³⁰ indadvendte eller ej
Julius ku’ med de fleste
heldigvis for mig
vores armhuler lugtede, blot vi forsømte badet en enkelt af
mellemlktionerne
³⁵ størknede sveden i bomulds-T-shirtene
kvalmt, vidunderligt, jeg
besvime af fryd
hver gang han pressede sin koldvåde brystkasse tæt ind til mig
og man spurgte efter os ude fra den anden side af døren

40 vi frøs i mørket

aldrig italesatte vi hvad vi havde gang i eller
i hvert fald ikke havde gang i

hvad ved jeg

jeg elskede ham

45 jeg elskede ham på den mest ligefremme, selvmorderisk villige måde
og jeg tror egentlig også han elskede mig
dog turde han næppe risikere livet

livet som han kendte til
det liv han var blevet lovet

50 som endnu befandt sig inden for rækkevidde
jeg forstår ham godt
jeg forstår ham overhovedet ikke

en aften vi legede tagfat (det gjorde vi jævnligt)
opdagede han mig i kældergangen under vaskehuset, straks efter

55 fumlede vi rundt på linoleumsgulvet
og vi behøvede slet ikke magtkampen, men søgte den alligevel
jeg kunne have løbet min vej, lod mig hellere indhente
hvis Julius var her i dag
ville han indvende

60 både at være i stand til at fange samt nedlægge mig uanset
med andre ord: drengen var stærkere, mere atletisk end jeg
og jeg

nød ham pruste
sejrens sødme i mit fastholdte, ynkelige ansigt

65 med hele sin kropsvægt
udtværede han mig imod underlaget, så inderligt
nød jeg smerten
grebet om mine håndled, knæskallerne på mine lår, hans
sammenbidte læber

70 halvt arrige, halvt undefinerbare blik, dirrende
lige dele kæmpende med sig selv
og imiterende at udkæmpe mig
eller hvad

så kæmp dog! råbte han

75 kæmp dog imod!
mens jeg ...

overgav mig fuldstændig
armene slapt til siderne, jeg ville enten lukke øjnene eller stirre
direkte op i hans

⁸⁰ fremprovokere en reaktion, en eller anden, håbede jeg
langt voldsommere reaktion
jeg smilte, hoverende
endeløst modtagelig, bedøvet af endorfiner døsede jeg hen
slag og hælsark forstummedes som undervandslyde

⁸⁵ intet mærkede jeg
andet end varme, rislende, omfavnende varme
måske jeg tænkte, eller måske
jeg allerede drømte:
”Julius, om så det ender med at blive os to, har du sat forventningerne

⁹⁰ til enhver fyr der måtte forsøge at gøre dig efter”
måske jeg digtede videre, måske jeg tænkte:
”kys mig”